

ЗАЛІГІН Сергій Павлович (Залыгин Сергей Павлович; 23. 11(06. 12). 1913, с. Дурасовка, нині Башкортостан, РФ — 19. 04. 2000, Москва) — російський прозаїк, гідролог. Член СП РФ (1949). Кандидат технічних наук (1978), академік РАН (1991). Державна премія СРСР (1968). Закін. Омський с.-г. інститут (РФ, 1939), де 1946–55 очолював каф. с.-г. меліорації. 1955–64 — старший науковий співробітник Зх.-Сибір. філії АН СРСР. Від 1970 — у Москві: викл. Літ. інституту, секр. правління СП СРСР і РФ. У творчості порушував проблеми взаємодії людини й природи, науки та суспільства, людського щастя, дружби, любові, гуманізму. Вважав, що саме свідки змін і подій, які відбулися після більшов. перевороту 1917, повинні переосмислити їх істор. значення і сказати про висновки. Так, у романах «Соленая Падь» (1967), «Комиссия» (1975) і «После бури» (1988) зобразив хроніку життя сибір. селян, котрі протистояли братовбивчій війні та необдуманим радикал. змінам. Як гол. ред. ж. «Новый мир» (1986–98) З. опублікував романи «Архипелаг ГУЛАГ» О.

Солженіцина, «Доктор Живаго» Б. Пастернака, а також низку статей на екол. теми, зокрема й про аварію на ЧАЕС. Автор зб. літ.-крит. ст. «О ненаписанных рассказах» (1961), «Собеседования» (1982), есе про А. Чехова «Мой поэт» (1969), статей про О. Пушкіна, М. Гоголя, В. Шукшина, О. Солженіцина, Д. Лихачова. Упорядник зб. перекладів українською мовою «Російське радянське оповідання». Окремі твори З. українською мовою переклали Д. Бобир, Г. Кулінич, Н. Лісовенко, С. Нікіташенко, В. Крикуненко, В. Бородін.

Основні твори

Рассказы. Омск, 1941; Северные рассказы. Омск, 1947; На Большую землю: Рассказы. Москва, 1953; Красный клевер: Рассказы. Москва, 1961; Блины: Рассказы. Москва, 1963; Южноамериканский вариант. Москва, 1973; После Бури. Кн. 1–2. Москва, 1988; Собрание сочинений: В 6 т. Москва, 1991; Однофамильцы: Повесть // Новый мир. 1995. № 6; Свобода выбора: Роман без сюжета // Там само. 1996. № 6; Уроки правнука Вовки: Повесть // Там само. 1997. № 7; Свобода выбора: Избранное. Москва, 1998; укр. перекл. – Стежки Алтаю. К., 1965; Санна путь // Рос. рад. оповідання. Вип. 2. К., 1975; Солона Падь. К., 1976; Південноамериканський варіант. К., 1983; Після бурі. Кн. 1–2. К., 1989.

Рекомендована література

1. Заморій Т. П. Традиції А. П. Чехова у творчості Сергія Залигіна // РЛ. 1982. № 3;
2. Дедков П. Сергей Залыгин: Страницы жизни, страницы творчества. Москва, 1985;
3. Чупринин С. Новая Россия: Мир лит-ры: Энциклопед. слов.-справоч. в 2 т. Т. 1. Москва, 2003.

Т. П. Заморій

Бібліографічний опис:

Залигін Сергій Павлович / Т. П. Заморій // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-14751>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).